

Hersteltrajecten in het Levensplan: een nieuwe fase in onze evolutie

Hoe de integratie van levensplan, geboorte-kwantumveld en brein
de weg opent naar samenhang, herstel en co-creatie

Cisca de Lint

Maart 2026

Inhoudsopgave

INLEIDING.....	3
1 Energetische systemen voor de nieuwe evolutiefase.....	5
1.1 Collectief trauma voorkomen.....	5
1.2 Een doorlopende evolutie mogelijk maken.....	6
2 Een nieuwe uitdaging: iedereen meenemen naar het volgende evolutieniveau.....	7
2.1 Het oorspronkelijke concept van het levensplan omvormen.....	7
2.2 De eerste oplossing: een afgezonderde leer-omgeving.....	8
2.3 De tweede oplossing: de samenhang herstellen na iedere niet-afgestemde manifestatie.....	8
2.4 De nieuwste oplossing: hersteltrajecten en directere begeleiding door de Ziel.....	9
2.4.1 De integratie van het levensplan met het brein.....	9
2.4.2 Nieuw inzicht: de basis voor het levensplan is anders dan gedacht.....	9
2.4.3 De wisselwerking tussen fysieke werkelijkheid, kwantumveld en levensplan....	10
2.4.4 De fysieke werkelijkheid als basis voor het levensplan.....	11
2.4.5 Het geboorteveld als bron voor de veranderingen in het levensplan.....	12
2.4.6 Het ontstaan van hersteltrajecten in het kwantumveld.....	13
2.4.7 Integratie van het levensplan met het geboorteveld.....	13
2.4.8 Waarom herstel nu mogelijk is.....	14
2.4.9 Een nieuwe rol voor de Ziel.....	15
2.4.10 Het begin van continue evolutie.....	15
3 Het nieuwste ontwerp testen in de praktijk.....	16
3.1 Test-case: hersteltraject om een lekkage te verhelpen.....	16
3.1.1 Water als metafoor voor een niet-afgestemde manifestatie.....	16
3.1.2 Het juiste hersteltraject in gang zetten.....	17
3.1.3 Druk zetten maakt een niet-afgestemde creatie mogelijk.....	17
3.1.4 Een niet-afgestemde hersteltraject ontstaan door innerlijke druk.....	18
3.1.5 Schijn-afstemming leidt tot groepsdruk.....	19
3.1.6 Hersteltrajecten koppelen aan een bepaalde plaats, los van tijd.....	20
3.1.7 Samenvatting.....	22
4 Conclusie: een nieuwe basis voor herstel, samenhang en evolutie.....	23
Mentorbegeleiding voor ‘bewakers van de afgestemde weg’	25

INLEIDING

Het is inmiddels meer dan twintig jaar geleden dat mijn kosmische werk aan de overgang naar een nieuwe evolutiefase begon. Als mensheid als geheel hadden we de oude evolutiefase al lang geleden afgerond, maar op individueel niveau nog niet. Dat hoeft op zich geen probleem te zijn, maar dat werd het wel. De menselijke evolutie liep namelijk ernstige vertraging op, doordat sommige opeenvolgende evolutiefasen elkaars tegenpolen lijken te zijn waardoor we collectief in een dynamiek van polarisatie terecht kwamen.

Die dynamiek begon al bij de vorige evolutie-overgang: de verschuiving van overleven in een groep naar de ontwikkeling van het zelfstandige, zelfbewuste individu. De individuen die al waren voorbereid op de volgende evolutiefase kwamen in een spagaat terecht. Aan de ene kant dwong de groep hen hun eigen identiteit op te geven en op te gaan in het collectief, terwijl hun eigen ontwikkelingsweg juist vroeg om zich te onderscheiden van de groep om zichzelf en hun identiteit te leren kennen. Veel van hen kozen ervoor zichzelf te onderdrukken, zodat ze geen last zouden hebben van groepsdruk. Daarmee zetten ze hun eigen ontwikkeling stil.

Deze dynamiek speelt ook in de huidige overgangsfase een grote rol. In de nieuwste fase – je individuele leven vormgeven via co-creatie, afgestemd op de levens van anderen en op het leven als geheel – wordt van het individu gevraagd om rekening te houden met de samenhang tussen alle levens. Voor het zelfbewuste, zelfstandige individu – dat juist een lange strijd achter de rug heeft om los te komen van de groep – lijkt het alsof er opnieuw van hem wordt gevraagd zich te conformeren aan het collectief. Dit individu gaat daarom door met zijn strijd om zelfstandig door het leven te mogen gaan.

Door deze dynamiek tussen groepsidentiteit, individuele identiteit en co-creatie door afstemming op het geheel, was de evolutie van het leven volledig tot stilstand gekomen.

Mijn kosmische werk is erop gericht iedereen optimaal te ondersteunen op zijn of haar ontwikkelingsweg, ongeacht in welke fase van de evolutie iemand zich bevindt: de groepsfase, de individuele fase of de eenheidsfase.

Op dit moment is de dynamiek van polarisatie volop aanwezig in de samenleving. Dat betekent dat er nog een aanpassing nodig is aan de levensplannen. In dit document beschrijf ik niet alleen de oplossing voor dit probleem, maar ook de weg ernaartoe.

1 Energetische systemen voor de nieuwe evolutiefase

Mijn kosmische werk bestaat uit het ontwerpen en werkend maken van de ondersteunende energetische structuren, systemen en modellen die nodig zijn om de volgende evolutiefase mogelijk te maken. Denk aan een dynamisch levensplan en een samenwerkingsmodel voor multidimensionale co-creatie met alle bewustzijnslagen waaruit we bestaan – de Mens, de Ziel, het Hogere Zelf en het Kosmische zelf.

1.1 Collectief trauma voorkomen

In vroegere tijden verliepen evolutie-overgangen via duidelijk herkenbare periodes waarin de oude evolutiefase werd afgesloten door vernietiging via natuurgeweld van alles dat niet in lijn was met de nieuwe fase. Hierdoor moesten de mensen die al waren voorbereid op de nieuwe evolutiefase hun leven opnieuw opbouwen.

Deze overgangsperiodes veroorzaakten traumatische ervaringen die diep werden verankerd in ons collectieve onderbewuste. Ze beïnvloedden nog steeds hoe we ons leven vormgeven en hebben onze collectieve groei aanzienlijk vertraagd.

Op een bepaald moment in onze geschiedenis – na opnieuw een levens-vernietigende overgangsperiode – weigerde mijn Ziel nog langer mee te werken aan evolutie-overgangen waarin veel onschuldige slachtoffers worden gemaakt. Zij verbrak het contact met het Kosmisch Bewustzijn – degene die de Aardse evolutie vanuit het kwantumveld van het Universum begeleidt – omdat hij haar argument niet serieus leek te nemen.

Terugkijkend blijkt echter dat het Kosmisch Bewustzijn haar bezwaren wél had begrepen, want daarna zijn er geen vernietigende evolutie-overgangen meer geweest. Hij had daarbij echter niet gedacht aan het feit dat de ontwikkeling van het leven nog steeds plateau-gewijs verliep. De oude fase werd niet langer vernietigd, maar bleef bestaan naast de nieuwe. Dit veroorzaakte de dynamiek van polarisatie die ik in de inleiding heb besproken, waardoor de evolutie van het leven helemaal vastliep.

1.2 Een doorlopende evolutie mogelijk maken

Twintig jaar geleden werd aan mijn Ziel – en daarmee ook aan mij als mens – gevraagd om de evolutie weer in beweging te brengen door energetische systemen te ontwerpen die een doorlopende ontwikkeling ondersteunen. Deze systemen moesten rekening houden met de verschillende ontwikkelingsstadia waarin individuen zich bevinden.

Op dat moment was er nog maar één route beschikbaar waarlangs we als mensheid als geheel het volgende evolutieniveau konden bereiken. Die route vroeg van ons dat we ons een weg zouden banen dwars door de oude wereld heen. Dat bracht de nodige uitdagingen met zich mee, omdat we dit nog nooit eerder op deze manier hadden gedaan.

Op dit moment lijkt het zelfs alsof we opnieuw in een ‘eindtijd’ terecht zijn gekomen, want er is weer veel vernietiging, verlies, pijn en trauma. Dit is echter schijn, want de oorzaak ligt nu niet bij natuurgeweld, maar bij de niet-afgestemde mogelijkheden die de individuele mens vorm geeft.

Het was voor mij aanleiding om op zoek te gaan naar de oorzaak en een oplossing. De oorzaak bleek te liggen in hoe het levensplan op dit moment werkt. En de oplossing geeft hoop voor de toekomst, omdat hiermee niet alleen het aantal niet-afgestemde manifestaties vermindert, maar ook een versneld herstel van de fysieke werkelijkheid mogelijk wordt maakt.

In het volgende hoofdstuk beschrijf ik welke uitdagingen ik tegenkwam in het ontwerptraject van een dynamisch levensplan dat een doorlopende evolutie moet ondersteunen, en welke oplossingen ik daarvoor heb gevonden – inclusief de oplossing voor het probleem dat nu is ontstaan.

2 Een nieuwe uitdaging: iedereen meenemen naar het volgende evolutieniveau

2.1 Het oorspronkelijke concept van het levensplan omvormen

Het dynamische levensplan was oorspronkelijk ontworpen als een tool voor de nieuwe evolutiefase: multidimensionale co-creatie op basis van gelijkwaardigheid. Het concept was bedoeld voor de situatie ná een evolutiesprong, wanneer iedereen op het nieuwe niveau van bewustzijn zou functioneren.

In die situatie beschikt ieder individu over een levensplan dat alle mogelijkheden bevat die in de toekomst ontwikkeld kunnen worden, afgestemd op de levens van anderen en op het leven als geheel. Na iedere keuze en na iedere verandering in de fysieke werkelijkheid worden alle plannen opnieuw op elkaar afgestemd, zodat de samenhang tussen alle levens behouden blijft en iedereen zijn of haar best mogelijke leven kan vormgeven.

Om een doorlopende evolutie mogelijk te maken, moest dit oorspronkelijke concept – dat ik kreeg aangereikt van mijn Hogere Zelf – worden aangepast. Het levensplan moet ook mensen ondersteunen die eerdere evolutiefasen nog moeten afronden, en hen meenemen in de afstemming.

Voor de mensen die de vorige evolutiefase nog moeten afronden, vormen hierbij een uitdaging. Bij het maken van keuzes kijken zij vooral naar wat een mogelijkheid betekent voor henzelf en hun eigen leven. Zij weten niet dat hun leven onderdeel is van een samenhangend geheel – en dat klopt volledig met hun huidige ontwikkelingsniveau.

Voor hen is het belangrijk dat zij mogelijkheden kunnen manifesteren buiten het levensplan om, omdat zij zichzelf en de gevolgen van hun keuzes nog moeten leren kennen. Ze moeten daarbij de ruimte krijgen om te leren van hun fouten, maar zonder dat zij blijvende schade kunnen toebrengen aan de levens van anderen of aan de evolutie van het leven als geheel.

2.2 De eerste oplossing: een afgezonderde leer-omgeving

In het begin koos ik voor de oplossing die het veiligst leek: een afgezonderde, veilige ruimte creëren voor deze mensen, waarin zij op elkaar konden oefenen. Dit werkte – totdat het niet meer werkte en een nieuwe oplossing nodig was.

2.3 De tweede oplossing: de samenhang herstellen na iedere niet-afgestemde manifestatie

Omdat ik nu toch iets moest aanpassen, besloot ik meteen een probleem uit eerdere evolutiefasen op te lossen: de Ziel kon de Mens niet meer begeleiden wanneer deze door af te wijken van het levensplan uit het zicht raakte.

De oplossing die ik vond was een soort volgsysteem. Na het uitvoeren van een niet-afgestemde mogelijkheid ontstond een fysieke werkelijkheid die niet meer aansloot op het levensplan. Door vervolgens het levensplan aan te passen aan de veranderde mogelijkheden van de fysieke werkelijkheid en alle levensplannen opnieuw op elkaar af te stemmen, werd de samenhang hersteld. Hierdoor kon de Ziel de mens blijven volgen en begeleiden. Iedere keer opnieuw kregen deze mensen de keuze: “*Ga je door op de ingeslagen weg, of kies je er dit keer voor je levensplan te volgen?*”

Ook dit werkte – totdat het niet meer werkte. De fysieke werkelijkheid was inmiddels zó vaak veranderd door niet-afgestemde manifestaties, dat zij steeds verder ging afwijken van de innerlijke samenhang waarop de levensplannen waren gebaseerd. Het volgsysteem kon de samenhang nog wel herstellen, maar kon niet meer voorkomen dat de samenleving als geheel langzaam in een richting bewoog die niet wenselijk was.

Het leven was al een tijd uit balans; we leken met zijn allen onvermijdelijk een kant op te bewegen die niet meer aansloot op de oorspronkelijke samenhang van het leven.

2.4 De nieuwste oplossing: hersteltrajecten en directere begeleiding door de Ziel

2.4.1 De integratie van het levensplan met het brein

De oorzaak en de oplossing van dit probleem kwamen pas in beeld toen ik een nieuw model mocht ontwerpen waarin de ondersteunende energetische systemen voor multidimensionale co-creatie werden geïntegreerd met de functionaliteit van het brein.

Door deze integratie kreeg de Ziel een tool in handen waarmee zij als het ware samen met de mens kan oplopen, in hetzelfde lichaam. Zij kan de mens voorzien van zuivere informatie als vervanging voor de gekleurde 'overlevingsinformatie' die het brein aanlevert. Daarnaast kan zij de mogelijkheden uit het levensplan aanbieden én ervoor zorgen dat het lichaam het uitvoeren van zo'n mogelijkheid ondersteunt.

De Mens kan daardoor beter onderbouwde keuzes maken, en er tegelijk nog steeds voor kiezen om van het levensplan af te wijken. De Ziel kan de mens nu blijven volgen en begeleiden.

2.4.2 Nieuw inzicht: de basis voor het levensplan is anders dan gedacht

Er ontbrak echter nog een essentieel inzicht.

Ik ging uit van een onveranderlijk individueel kwantumveld dat alle potentiële mogelijkheden bevat vanaf de geboorte tot het einde van het leven – het 'geboorteveld'. Alle mogelijkheden – realistische en onrealistische, opbouwende en destructieve, fijne en traumatische, afgestemde en niet-afgestemde – bestaan daarin naast elkaar.

k stelde me voor dat deze mogelijkheden volgens een tijdlijn waren gerangschikt. Het levensplan is dan een selectie uit die onveranderlijke mogelijkheden en bevat alleen de mogelijkheden die daadwerkelijk vorm kunnen krijgen in de fysieke werkelijkheid.

Dit uitgangspunt klopt echter alleen in de oorspronkelijke situatie na een evolutiesprong waarin iedereen het afgestemde levensplan vormgeeft. Nu er mensen zijn die mogelijkheden buiten die plannen vormgeven waardoor de fysieke werkelijkheid zijn samenhang verliest, voldoet deze uitgangssituatie niet meer.

2.4.3 De wisselwerking tussen fysieke werkelijkheid, kwantumveld en levensplan

In mijn eerdere visie bestond er een wisselwerking tussen de fysieke werkelijkheid en het levensplan: wanneer de fysieke werkelijkheid veranderde, veranderde het levensplan mee, terwijl het onderliggende kwantumveld hetzelfde bleef. Dat klopt nog steeds, maar er ontbrak een cruciaal detail.

De mogelijkheden in het kwantumveld zijn niet gebonden aan tijd of plaats, maar aan volgorde. Zij kunnen alleen in specifieke ontwikkelingsvolgorden worden gerealiseerd. Het levensplan koppelt deze mogelijkheden vervolgens aan tijd en plaats.

Hierdoor ontstond een nieuw inzicht: een verandering in de fysieke werkelijkheid verandert niets aan het kwantumveld zelf, maar verandert wél welke mogelijkheden daaruit op dat moment relevant, toegankelijk en realistisch zijn.

De fysieke situatie bepaalt dus welke mogelijkheden uit het onveranderlijke geboorteveld actief worden – en daarmee welke mogelijkheden beschikbaar zijn voor verwerking in het levensplan.

En dat is een wereld van verschil voor wat er in de toekomst kan ontstaan in de fysieke werkelijkheid, zoals ik hieronder zal laten zien.

2.4.4 De fysieke werkelijkheid als basis voor het levensplan

Dit is wat er gebeurt wanneer iemand een keuze maakt die niet is afgestemd op iedereen:

Uitgangspunt Een levensplan met mogelijkheden die zijn afgestemd op de eigen mogelijkheden, die van anderen en het leven als geheel.

Wat er dan gebeurt Iemand maakt een keuze die niet gebaseerd is op de eigen afgestemde mogelijkheden, maar op angst, overleving of het idee dat anderen alleen aan zichzelf denken. Deze keuze valt buiten het eigen levensplan en creëert daarmee een verandering in de fysieke werkelijkheid die niet past bij de eigen mogelijkheden en de levens van anderen.

Gevolg in de fysieke werkelijkheid De niet-afgestemde keuze zorgt ervoor dat alles wordt afgebroken wat de realisatie van die keuze in de weg staat. Bestaande structuren worden vernietigd – ook bij mensen die volgens hun levensplan leven.

Gevolg voor de levensplannen De toekomstige mogelijkheden in het levensplan sluiten niet meer aan op de veranderde werkelijkheid, waardoor deze mogelijkheden niet meer ontwikkeld kunnen worden. Alle mogelijkheden die niet meer aansluiten op de veranderde fysieke werkelijkheid verdwijnen uit het levensplan. In de wetenschap noemen ze dit proces *decoherentie*: alles wat niet coherent is met de fysieke werkelijkheid valt weg als mogelijkheid.

Gevolg voor de toekomst Iedere niet-afgestemde manifestatie beperkt het aantal afgestemde mogelijkheden dat in de toekomst kan worden vormgegeven. Tegelijk worden steeds meer bestaande afgestemde structuren vernietigd. De fysieke werkelijkheid verliest langzaam maar zeker haar samenhang.

2.4.5 Het geboorteveld als bron voor de veranderingen in het levensplan

In het geboorteveld bestaan veel meer evolutielijnen en vertakkingen dan er op het moment van samenstellen in het levensplan zijn opgenomen. Het levensplan bevat alleen de evolutielijnen die op dat moment vanuit de fysieke werkelijkheid ontwikkeld zouden kunnen worden. Daarna zijn de levensplannen niet meer opnieuw afgestemd op het geboorteveld; vanuit het idee dat de fysieke werkelijkheid zich zou blijven ontwikkelen volgens de evolutielijnen die bij het samenstellen van de levensplannen waren opgenomen.

Nu echter niet-afgestemde mogelijkheden zijn vormgegeven, is de fysieke werkelijkheid zó veranderd dat niet alleen bepaalde evolutielijnen en vertakkingen zijn 'uitgedoofd', maar ook nieuwe zijn geactiveerd.

Iedere keer dat een nieuwe route wordt gekozen in het evolutienetwerk, vallen er immers veel parallelle vertakkingen af. Maar door de vernietiging van fysieke structuren kunnen sommige van die afgefallen mogelijkheden alsnog vorm krijgen, omdat de fysieke structuur is teruggebracht naar een situatie in het verleden waarin deze mogelijkheden wél aansluiten. Er zijn nu zelfs ontwikkelingslijnen die vanuit de toekomst kunnen aansluiten, omdat er inmiddels nieuwe mogelijkheden zijn ontwikkeld die in het verleden nog niet bestonden.

Dit is een wezenlijk verschil met de levensplannen, waarin de mogelijkheden zijn uitgezet in de tijd. Door de levensplannen steeds opnieuw samen te stellen vanuit de nieuwe situatie in het geboorteveld, komen er meer mogelijkheden voor de toekomst beschikbaar.

En het kan zelfs nog beter.

2.4.6 Het ontstaan van hersteltrajecten in het kwantumveld

Het nieuwste inzicht verandert alles. Het maakt herstel van de fysieke werkelijkheid mogelijk, en in combinatie met de integratie van de energetische systemen met het brein kan schade door niet-afgestemde keuzes direct worden hersteld nadat deze is ontstaan.

Het nieuwste inzicht is dit:

“Alle mogelijkheden in het geboorteveld kunnen op elk moment van de ontwikkeling geactiveerd worden en onderdeel worden van een nieuwe evolutielijn. Dit kunnen mogelijkheden zijn die zich ten opzichte van de fysieke tijdlijn in het verleden of in de toekomst bevinden.”

Deze mogelijkheden zijn niet gebonden aan plaats of tijd, maar volgen een specifieke ontwikkelvolgorde. Afhankelijk van de staat van de fysieke werkelijkheid en wat daaruit verder kan ontstaan, sluiten mogelijkheden daarop aan en vormen zo hersteltrajecten.

Dit betekent dat er op dit moment voor iedere beschadigde fysieke structuur hersteltrajecten aanwezig zijn in het geboorteveld. Deze moeten alleen nog in de levensplannen terechtkomen.

2.4.7 Integratie van het levensplan met het geboorteveld

Het oude levensplan ging uit van een onveranderlijk netwerk van ontwikkelingslijnen tussen geboorte en dood. Vanuit één perspectief lijkt dit inderdaad zo, maar in werkelijkheid vormen ontwikkelingslijnen zich dynamisch, afhankelijk van de staat van de fysieke werkelijkheid.

Het levensplan – de basis voor de keuzemogelijkheden waarmee een mens zijn leven vormgeeft – reageerde echter alleen op veranderingen in de fysieke werkelijkheid en niet op veranderingen in het geboorteveld. Daardoor kwam het levensplan volledig los te staan van deze onderliggende kwantumwerkelijkheid en werden de toekomstige mogelijkheden voor de fysieke werkelijkheid onnodig beperkt.

Om de mens weer toegang te geven tot alle afgestemde keuzemogelijkheden om het leven vorm te geven en beleven, is het levensplan geïntegreerd met het geboorteveld. De dynamiek van het levensplan – waardoor mogelijkheden op elkaar worden afgestemd en structurerende regels worden toegepast – werkt nu samen met de dynamiek van het geboorteveld. Daardoor worden nu ook de afgestemde hersteltrajecten opgenomen in het levensplan.

De Ziel kan nog steeds afgestemde mogelijkheden toevoegen die nodig zijn voor bijvoorbeeld leertrajecten, maar heeft daarvoor nu de beschikking over het volledige potentieel van het geboorteveld.

Langzamerhand kan de samenleving nu weer gaan herstellen.

2.4.8 Waarom herstel nu mogelijk is

Doordat het levensplan nu dynamisch is afgestemd op zowel het geboorteveld als de fysieke werkelijkheid, kan elke niet-afgestemde manifestatie onmiddellijk worden gevolgd door een hersteltraject. Hierdoor wordt langdurige schade voorkomen en wordt de samenhang op zowel individueel als collectief niveau hersteld.

De Mens behoudt nog steeds volledige keuzevrijheid. Maar wanneer een keuze leidt tot een niet-afgestemde manifestatie, kan de Ziel nu direct een hersteltraject uit het geboorteveld activeren en opnemen in het levensplan. Dit zorgt ervoor dat de gevolgen van niet-afgestemde keuzes zich niet verder uitbreiden en dat de samenleving zich niet meer in een ongewenste richting ontwikkelt.

Dit markeert een fundamentele verschuiving: de fysieke werkelijkheid is niet langer overgeleverd aan niet-afgestemde manifestaties. In plaats daarvan wordt het een dynamische omgeving waarin samenhang op elk moment kan worden hersteld, zodat evolutie kan doorgaan.

2.4.9 Een nieuwe rol voor de Ziel

Door de integratie van de energetische systemen met het brein kan de Ziel de Mens nu veel directer begeleiden. Zij kan afgestemde mogelijkheden aanbieden, zuivere informatie geven en hersteltrajecten activeren wanneer dat nodig is. Hierdoor kan de Mens keuzes maken met meer helderheid en minder angst, terwijl hij toch de vrijheid behoudt om te verkennen en te leren.

De rol van de Ziel is daarmee uitgebreid: van het begeleiden van de Mens via het levensplan naar het actief bewaken van de samenhang tussen levensplan, geboorteveld en fysieke werkelijkheid. Hierdoor wordt de Mens op elke stap van zijn ontwikkeling ondersteund, ongeacht in welke evolutionaire fase hij zich bevindt.

2.4.10 Het begin van continue evolutie

Met deze nieuwe systemen wordt het voor het eerst in de geschiedenis mogelijk om evolutie als een doorlopend proces te laten verlopen. Niet-afgestemde manifestaties leiden niet langer tot grootschalige vernietiging, en uitgelijnde mogelijkheden uit het geboorteveld kunnen worden geactiveerd zodra ze nodig zijn.

Dit betekent dat de mensheid nu gezamenlijk verder kan groeien, waarbij ieder individu wordt ondersteund in lijn met zijn eigen ontwikkelingsfase, en elk levensplan dynamisch wordt afgestemd op de samenhang van het leven als geheel.

3 Het nieuwste ontwerp testen in de praktijk

Wanneer ik bezig ben met een nieuw of aangepast ontwerp, word ik op een gegeven moment in situaties gebracht die ik kan gebruiken om het nieuwe ontwerp te testen. Dit keer werd ik geconfronteerd met een lekkage die al langere tijd onopgemerkt onder de oppervlakte aanwezig was. Ik werd er pas op gewezen toen er opeens schimmel ontstond op een muur die bij nadere inspectie doorweekt bleek te zijn.

3.1 Test-case: hersteltraject om een lekkage te verhelpen

3.1.1 Water als metafoor voor een niet-afgestemde manifestatie

Het water dat door de lekkage op plaatsen kwam waar het niet hoorde, stond voor mij symbool voor een niet-afgestemde manifestatie: een mogelijkheid die buiten de afgestemde mogelijkheden van het levensplan vorm krijgt. Het water bleef niet binnen de structuur van de leidingen, maar zocht zich een weg naar plekken buiten die bedding – net zoals niet-afgestemde mogelijkheden buiten het gestructureerde netwerk van afgestemde mogelijkheden bestaan.

Schimmel is een natuurlijke opruimer die de kringloop van het leven in stand houdt: het verteert organische resten waarvan de oorspronkelijke functie is beëindigd, zodat deze opnieuw voeding kunnen worden voor nieuw leven. De natuurlijke materialen waaruit een muur is opgebouwd hebben echter een nieuwe functie gekregen, waardoor het natuurlijke afbraakproces tijdelijk wordt stilgezet. Bij een lekkage komt water in contact met deze materialen. Het water zoekt zijn weg naar beneden om zijn natuurlijke loop te volgen, maar de muur staat daarbij letterlijk in de weg. Door het vocht krijgen schimmels vat op de organische componenten van de muur, waarna het natuurlijke opruimproces alsnog kan beginnen.

Deze situatie laat zien hoe fysieke structuren worden aangetast wanneer een niet-afgestemde mogelijkheid zich manifesteert. De fysieke werkelijkheid reageert op de nieuwe, niet meer passende situatie door alles wat de natuurlijke stroming belemmert af te breken via processen als vertering, erosie, ontbinding en verval. Tegelijkertijd verandert het netwerk van toekomstige mogelijkheden: ontwikkeltrajecten die gekoppeld waren aan de oorspronkelijke fysieke structuur verliezen hun aansluiting en verdwijnen daardoor uit het levensplan.

3.1.2 Het juiste hersteltraject in gang zetten

Mijn gedachte, dat met het toevoegen van de hersteltrajecten aan het levensplan de opbouw van de samenleving kon beginnen, bleek wat naïef. Net als bij andere mogelijkheden in het levensplan geldt ook voor hersteltrajecten dat – in plaats van het beste traject – ook een niet-afgestemde hersteltraject in gang gezet kan worden. En dat was (natuurlijk) precies wat er gebeurde in mijn test-case.

Alles leek in eerste instantie goed te gaan. De lekkage was redelijk onder controle, waardoor het geen probleem was als het herstellen ervan wat langer zou duren. Door de waterdruk te verlagen én door het inzetten van een ontvochtiger kon het beetje water dat nog ontsnapte direct weer worden opgevangen. En dat bleek een belangrijke symbolische aanwijzing.

3.1.3 Druk zetten maakt een niet-afgestemde creatie mogelijk

Druk zetten blijkt een belangrijke oorzaak van het ontstaan van niet-afgestemde creaties die vernietiging van bestaande structuren veroorzaken.

De innerlijke samenhang van het leven – die een gevolg is van de natuurlijke aantrekkingskracht tussen de deeltjes materie die de fysieke werkelijkheid vormen, of kunnen vormen in de toekomst – is zo sterk dat afgestemde mogelijkheden vanzelf gevormd worden, zonder dat je er iets voor hoeft te doen. Je hoeft alleen maar mee te bewegen met de deeltjes die zich als vanzelf om je heen vormen.

Deeltjes materie kunnen alleen op een niet-afgestemde plaats en tijd ontstaan wanneer de bewuste mens een handeling inzet die tegen de natuurlijke beweging van deze deeltjes ingaat. Die handeling kan voortkomen uit een bewuste keuze, maar net zo goed uit een onbewuste reactie op innerlijke of uiterlijke druk.

Druk is de kracht die een niet-afgestemde mogelijkheid – bewust of onbewust – kan voortstuwen tegen de natuurlijke samenhang van de deeltjes in. Wanneer de druk sterker is dan de aantrekkingskracht die de deeltjes op hun afgestemde positie houdt, komen ze los uit de samenhangende structuur en kunnen ze worden gebruikt om de niet-afgestemde mogelijkheid te vormen in de fysieke werkelijkheid.

3.1.4 Een niet-afgestemde hersteltraject ontstaan door innerlijke druk

Het lokaliseren van het lek was de eerste stap om het juiste hersteltraject te kunnen bepalen. Aan de hand van het vocht patroon werd een globaal gebied aangewezen waar de lekkage vandaan moest komen. Om de exacte locatie te vinden werd een tweede, nauwkeuriger onderzoek gestart.

Dit onderzoek leverde echter niet de gewenste precisie op. In plaats van een duidelijke oorsprong kwam er opnieuw slechts een globale aanwijzing naar voren. Deze nieuwe locatie werd niet afgeleid uit het vocht patroon, maar gekozen op basis van ervaring: op die plek bevond zich een driewegkoppeling waar vaker lekkages voorkomen.

Hier was duidelijk sprake van innerlijke druk, veroorzaakt door de overtuiging dat van een specialist wordt verwacht dat hij precies weet waar het probleem zit. Die druk kan gemakkelijk leiden tot het ontstaan van een niet-afgestemd hersteltraject, wanneer een mogelijke oplossing wordt gepresenteerd als feit.

De voorgestelde oplossing was om aan de andere kant van de muur een opening te maken om de koppeling te inspecteren. Dit was echter niet de beste aanpak, omdat de wanden en vloeren aan de goede kant daarna alsnog opengebroken zouden moeten worden – het lek bevond zich immers niet op die plek.

Deze situatie laat zien hoe een niet-afgestemde mogelijkheid in één persoon kan ontstaan: door innerlijke druk die voortkomt uit onbewuste processen. Het aandragen van een nieuwe, logisch lijkende oplossing wordt dan belangrijker dan het volgen van de coherente aanwijzingen uit het eerdere onderzoek. De aandacht verschuift van afstemming naar het vervullen van een innerlijke behoefte – zoals het willen bewijzen van deskundigheid of het voldoen aan verwachtingen – waardoor de gekozen oplossing niet aansluit bij de werkelijke situatie.

3.1.5 Schijn-afstemming leidt tot groepsdruk

Het voorstel om via de andere kant van de muur een opening te maken werd direct overgenomen door de betrokkenen die het hersteltraject moesten faciliteren en uitvoeren. Er was tenslotte een uitvoerig deskundig onderzoek aan voorafgegaan met als doel de exacte locatie van de lekkage te bepalen. Dat deze aanpak uitsluitend gericht was op het beoordelen van de koppeling op lekkage, raakte daarbij op de achtergrond.

Ik ging ik er in eerste instantie ook vanuit dat de juiste aanpak werd voorgesteld, maar uit een foto die ik vond bleek dat de betreffende koppeling veel eenvoudiger vanaf de voorkant te benaderen was. Toen de uitvoerder ondanks deze aanvullende informatie instructies had gekregen om toch via de andere kant van de muur te werken, gaf ik aan dat ik daar niet mee akkoord kon gaan. Dit was niet de beste oplossing en zou onnodig overlast en extra schade geven.

Dit moment markeerde het punt waarop zowel het niet-afgestemde als het afgestemde hersteltraject nog gerealiseerd konden worden.

Hoe ik daarna handelde en hoe het voelde, kan ik het beste zo omschrijven: de samenhangende kwantumdeeltjes van het afgestemde traject vormden zich om mij heen. Ik gaf geen vorm aan dit traject, maar het traject gaf vorm aan mijn handelen en mijn woorden. Tegelijkertijd was ik volledig aanwezig in de situatie en wist ik precies wat ik deed. Mijn gedachten en handelen werden niet overgenomen – ik bleef zelf degene die sprak en besliste.

En dat is precies hoe de brein-integratie is bedoeld.

Ik reageerde zelfs vanuit de onbewuste gewoonte om iedereen in zijn of haar waarde te laten, door akkoord te gaan met het zoeken op de verkeerde plek maar dan wel aan de juiste kant van de muur.

Ik beargumenteerde dat:

- de oorspronkelijke globale locatie van de lekkage was bepaald op basis van het vochtpatroon;
- het daardoor vrijwel zeker was dat de lekkage niet in de koppeling zat;
- een gat maken aan de andere kant van de muur onnodige overlast en extra vervolgschade zou veroorzaken.

Er werd gebeld tussen alle betrokkenen, die onderling al hadden afgestemd dat de voorgestelde oplossing uitgevoerd zou worden. Hierdoor ontstond de illusie van afstemming: de binnen de groep afgestemde oplossing was niet afgestemd op de innerlijke samenhang van het leven.

Deze illusie zette een groepsdynamiek in gang, waarbij er druk op mij werd uitgeoefend, zodat ik mij zou conformeren aan wat de groep als beste oplossing zag. Ik hield echter voet bij stuk en bleef rustig uitleggen, zonder de strijd aan te gaan.

De uitvoerder zag inmiddels in dat het onzeker was dat de lekkage in de koppeling zat, maar dat er die dag onvoldoende tijd was om de werkelijke locatie te zoeken. Daarom werd nog geen enkel hersteltraject uitgevoerd.

3.1.6 Hersteltrajecten koppelen aan een bepaalde plaats, los van tijd

Doordat ik me liet vormen door het afgestemde hersteltraject, kon het niet-afgestemde traject niet worden uitgevoerd.

Dat zette me aan het denken, want het leek erop dat ik was meegenomen in een soort voortraject dat nodig was om het afgestemde hersteltraject stevig te verankeren op de plaats waar het uitgevoerd moest worden. Daarbij leek het niet uit te maken wanneer dat hersteltraject daadwerkelijk gerealiseerd zou worden.

En dat is een belangrijke verbetering ten opzichte van het oude model van het levensplan, waarin tot op het laatste moment nog gekozen kon worden een niet-afgestemde traject vorm te geven. Nu hoeft alleen de plaats geborgd te worden, zodat vanaf dat moment de uitvoering van het afgestemde hersteltraject verzekerd is.

Zodra de plaats van een afgestemd hersteltraject via een voortraject is geborgd, is de uitvoering ervan verzekerd – ongeacht wanneer dat traject wordt uitgevoerd.

3.1.7 Samenvatting

- Hersteltrajecten die in het levensplan zijn opgenomen worden niet automatisch gemanifesteerd. Daar is tussenkomst van een afgestemd mens voor nodig. Maar als er iemand tussenkomt die niet is afgestemd op de mogelijkheden van het levensplan én die een innerlijke druk ervaart waardoor het beoordelingsvermogen wordt vertroebeld, dan kan onbewust een niet-afgestemd hersteltraject worden gecreëerd,
- Een afgestemd hersteltraject biedt de beste oplossing voor herstel van beschadigde fysieke structuren, zonder onnodige gevolgschade.
- Een niet-afgestemd hersteltraject leidt tot meer schade – dat dan ook weer hersteld moet worden.
- Een niet-afgestemd hersteltraject ontstaat als alternatieve mogelijkheid naast een afgestemd traject voor dezelfde fysieke structuur.
- Het is belangrijk om je op het moment van het ontstaan van een niet-afgestemd hersteltraject te positioneren op de splitsing tussen de twee trajecten. Zo zorg je ervoor dat het niet-afgestemde traject niet uitgevoerd kan worden én kan je het afgestemde traject op die plaats vastgezetten en borgen totdat het uitgevoerd kan worden.
- Wat ook belangrijk is, is dat er geen tijdsdruk op het hersteltraject ligt. Hierdoor kan je de tijd nemen om de juiste oplossing af te stemmen met alle partijen en is er zelfs ruimte om een andere partij in te schakelen als de anderen volhouden dat het niet-afgestemde hersteltraject het beste is om uit te voeren.

4 Conclusie:

een nieuwe basis voor herstel, samenhang en evolutie

Met het integreren van het levensplan, het geboorte-kwantumveld en de functionaliteit van het brein is een fundamentele verschuiving in onze evolutie mogelijk geworden. De Mens staat niet langer alleen in het vormgeven van zijn leven, maar wordt ondersteund door een dynamisch systeem dat:

- afgestemde mogelijkheden aanbiedt,
- niet-afgestemde keuzes kan herstellen,
- en de samenhang van het leven bewaakt.

Het nieuwe inzicht dat alle mogelijkheden in het geboorteveld op elk moment geactiveerd kunnen worden – ongeacht hun positie op de fysieke tijdlijn – maakt hersteltrajecten mogelijk die eerder buiten bereik lagen. Hierdoor kan schade die ontstaat door niet-afgestemde keuzes direct worden hersteld, zonder dat de evolutie van het leven tot stilstand komt.

De test-case met de lekkage laat zien hoe dit in de praktijk werkt. Een niet-afgestemde mogelijkheid kan ontstaan door innerlijke druk binnen één individu, en via schijn-afstemming door een groep worden opgepakt. Maar zodra één persoon zich laat vormen door het afgestemde traject, wordt het niet-afgestemde traject niet langer uitvoerbaar. Het afgestemde traject verankert zich op de plaats waar het gerealiseerd moet worden, onafhankelijk van het moment waarop de uitvoering plaatsvindt.

Dit is een belangrijke verbetering ten opzichte van het oude model van het levensplan. Waar vroeger tot op het laatste moment gekozen kon worden voor een niet-afgestemde traject, is nu de *plaats van uitvoering* bepalend. Zodra die plaats is geborgd, is de uitvoering van het afgestemde hersteltraject verzekerd.

Met deze nieuwe structuur kan de evolutie van het leven weer doorgaan. De samenleving kan herstellen door het activeren van afgestemde mogelijkheden die aansluiten op de huidige fysieke werkelijkheid. De Ziel kan de Mens begeleiden, het levensplan kan zich blijven vernieuwen, en het geboorteveld biedt een onuitputtelijke bron van afgestemde ontwikkellijnen.

We staan aan het begin van een nieuwe evolutiefase waarin het Aardse leven zich kan vernieuwen en verder ontwikkelen via afstemming, herstel en co-creatie.

Mentorbegeleiding voor ‘bewakers van de afgestemde weg’

Ben jij degene die vaak precies op het kantelpunt staat waar een situatie kan ontsporen of opbouwen? Zie jij wat klopt en wat niet klopt — in je eigen leven, in de levens van anderen of in projecten waarbij je betrokken bent? En voel je je soms onzeker in die rol, of loopt het regelmatig uit op strijd?

Dan ben jij waarschijnlijk iemand die van nature een bewaker van de afgestemde route is, maar dat nog niet altijd zo ervaart. Je voelt van nature aan welke keuzes leiden tot opbouw en welke tot afbraak, maar weet nog niet altijd hoe je ervoor zorgt dat een niet-afgestemde actie stopt — zonder strijd — en hoe je in plaats daarvan een afgestemd hersteltraject activeert en borgt.

Iedere situatie vraagt om een andere benadering en een andere manier van handelen. Je beschikt over unieke talenten die een specifieke rol spelen in het herkennen en vormgeven van afgestemde mogelijkheden. Wanneer je die talenten bewust leert inzetten, kun je op jouw eigen manier deze belangrijke rol vervullen.

Als mentor kan ik je begeleiden bij jouw hersteltrajecten door je te helpen met:

- het ontdekken en inzetten van jouw unieke talenten.
- het herkennen van afgestemde en niet-afgestemde trajecten,
- het stoppen van niet-afgestemde trajecten voordat ze worden uitgevoerd,
- het nemen van de juiste actie waardoor gevolgschade wordt voorkomen,
- het borgen en activeren van afgestemde hersteltrajecten,

Mijn begeleiding is afgestemd op jou en op de specifieke situatie waarin afgestemde actie van je wordt gevraagd. Ze richt zich op het ontwikkelen van helderheid, aanwezigheid en het vermogen om op het juiste moment de juiste stap te zetten.

De tekst in dit document weerspiegelt de huidige stand van het model zoals dat zich heeft ontwikkeld door directe ervaring en voortdurend ontwerpwerk. Toekomstige inzichten kunnen de hier gepresenteerde concepten verfijnen of uitbreiden.

Cisca de Lint

Versie 1.0, maart 2026

website <https://praktijkciscadelint.nl>

e-mail info@praktijkciscadelint.nl

© 2026 Cisca de Lint. Alle rechten voorbehouden.